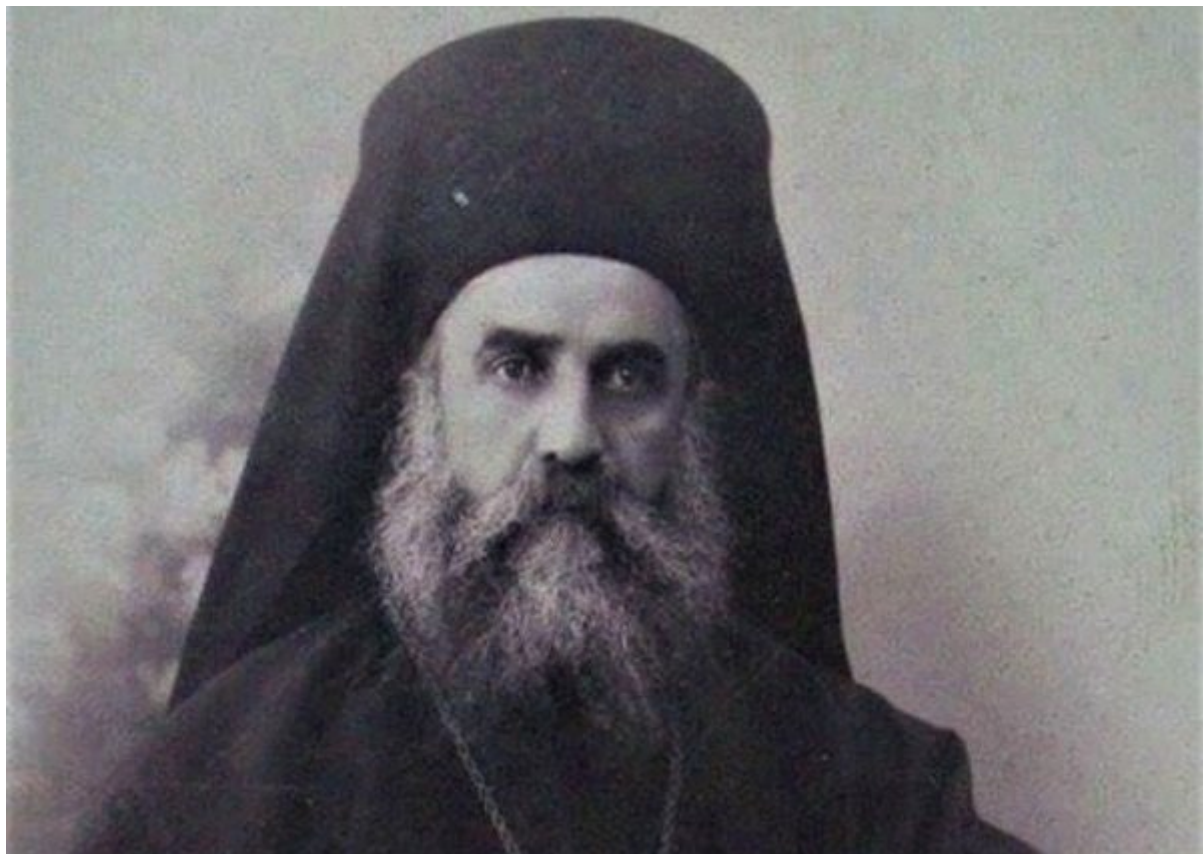
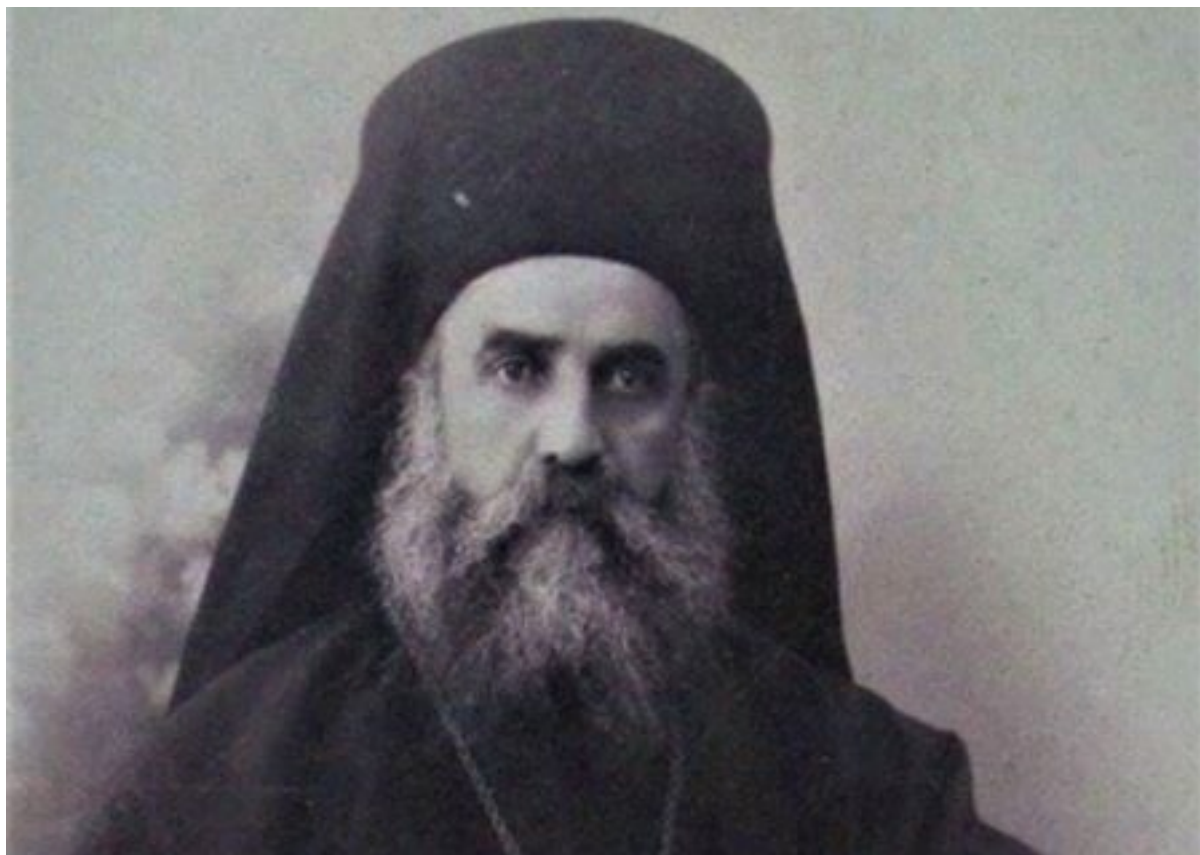

6 Δεκεμβρίου 2020

“Αν ο άγιος Νεκτάριος με κάνει καλά, θα γίνω κι εγώ Ορθόδοξος από Μουσουλμάνος”!

[/ Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Νεκτάριος, Επίσκοπος Πενταπόλεως, ο θαυματουργός.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Λέει ο αρχιμανδρίτης, π. Ανανίας Κουστένης]:

... Διάβαζα, λοιπόν, για να επανέλθω, στο βιβλίο θαυμάτων [του αγίου Νεκταρίου], μετά την Ανακομιδή του λειψάνου, και σε μία από τις εορτές της Ανακομιδής, είχε πάει στην Αίγινα ο θείος του βασιλέως, ο θείος του τότε βασιλέως της Αιγύπτου Φαρούκ, Μουσουλμάνος, μαζί με την σύζυγό του, που ήτο Ορθόδοξος.

Είχε υποστεί πάρεσιν του ποδός και της χειρός, από εγκεφαλικό, και δεν τα δεν τα εκινούσε. Πήγε σε γιατρούς, στην Αίγυπτο και στην Αθήνα, και του είπαν: “Δεν πρόκειται να κουνήσεις ούτε χέρι ούτε πόδι. Θα μείνεις έτσι”.

Στενοχωρήθηκε ο άνθρωπος. Και ποιος δεν στενοχωριέται; Η σύζυγος του, όμως, είχε ακούσει τόσα πολλά για τον άγιο, είχε πληροφορηθεί ότι είχε δράσει και στην Αίγυπτο, στο Κάιρο και στην Αλεξάνδρεια κι όλα αυτά που ‘χαν γίνει, και καθώς ήτο Ορθόδοξος, που είπαμε, ελκύσθηκε από τη χάρη και την ευχή του αγίου.

Και παίρνει τον ασθενούντα άνδρα της, μετά δυσκολίας, και τον φέρνει στον άγιο [στο μοναστήρι του στην Αίγινα]. Δέχτηκε κι εκείνος.

Κι είχε πει μάλιστα: “Αν ο άγιος Νεκτάριος με κάνει καλά, θα γίνω κι εγώ Ορθόδοξος από Μουσουλμάνος που είμαι”.

Τι μεγαλεία!

Τον έφεραν, λοιπόν, στην μονή, και ζήτησαν Παράκληση. Πήγαν στον τάφο του, και διάβασαν. Έμειναν για λίγο, και έφυγαν.

Μετά από τέσσερις ώρες, τηλεφώνησαν από τον Πειραιά ότι ο θείος του βασιλέως Φαρούκ έγινε τελείως καλά.

“Καθώς φύγαμε” λέει “με το καράβι”, το ατμόπλοιο, τότε, “άρχισα σιγά-σιγά να κινώ το χέρι και το πόδι μου. Κι όταν έφθασα στον Πειραιά, κατέβηκα μόνος μου από το καράβι και περπάτησα εντελώς υγιής. Ευχαριστώ τον άγιο, ευχαριστώ τον Θεό και πιστεύω στην Ορθοδοξία”.

Να τι χρειάζεται και να, τι λείπει σήμερα ευγενέστατοι ακροαταί μου. Η αγιότητα. Η Θεία Χάρις. Η Χάρις εκείνη του αγίου, η Χάρις εκείνη του Θεού. Που κατέκλυσε κι εγκαταστάθη ακόμη και στα ιερά και άγια λείψανά του.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, “Λόγοι για τον Άγιο Νεκτάριο”, τόμος Γ΄, των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2014.